

เที่ยวศรีลังกา

📌 ประเทศศรีลังกา มีหลายชื่อ เช่น ลังกาทวีป สิงหลทวีป และอื่น ๆ ชาวยุโรปเรียกว่า Sealand ระยะเวลาที่ยืนมาเป็นซีลอน (Ceylon) หลังสงครามโลกครั้งที่สอง เรียกว่า ศรีลังกา (Sri Lanka) คนไทยเรียกว่า ลังกา มีบันทึกไว้ว่า ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ชาวศรีลังกาสืบเชื้อสายมาจากพญายักษ์ นามว่า รวานะ หากท่านเดินทางไปศรีลังกา จะพบว่ามียุโรปหน้ายักษ์ทำจากไม้ลงสีสวยสดงดงามวางขายเป็นที่ระลึกทั่วไป เมื่อประมาณ 30 ปีที่ผ่านมาผู้เขียนเคยได้รับของที่ระลึกลักษณะนี้จากศาสตราจารย์ท่านหนึ่งของมหาวิทยาลัยพุทธศาสนาในศรีลังกา เนื่องจากศรีลังกาเคยตกเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกส ฮอลันดา และอังกฤษ ทำให้พระพุทธศาสนาถูกทำลาย ต่อมาผู้นำศรีลังกาอัญเชิญพระพุทธศาสนาไปจากประเทศไทยในยุคพระเจ้าบรมโกศ สมัยกรุงศรีอยุธยา และเรียกว่า นิกายสยามวงศ์ ปัจจุบันมีพุทธศาสนิกชน 74 %

📌 ประเทศศรีลังกา ถูกจินตนาการจากพุทธศาสนิกชนว่า เป็นนครศักดิ์สิทธิ์ แดนสุขาวดี สวรรค์บนพื้นพิภพ คลังแห่งมหาเจดีย์ ขุมคลังปัญญาของพุทธบริษัท จินตนาการเหล่านี้บ่งบอกถึงชีวิตและจิตวิญญาณของพุทธศาสนิกชนศรีลังกาได้อย่างดี ศรีลังกามีชนสองเผ่าคือเผ่าทมิฬ และเผ่าสิงหลซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศนับถือศาสนาพุทธ พวกเขาไม่บูชาศาสนาเป็นสมบัติ มีวัตรปฏิบัติเป็นชีวิต มีพระธรรมคำสอนเป็นวิญญาน มีเสียงสวดมนต์เป็นเสียงสวรรค์ มีเจดีย์น้อยใหญ่แสดงความเจริญรุ่งเรืองในอดีต รอกการมาเยือนของผู้ใฝ่รู้ที่จะได้เดินทางมาสัมผัสด้วยตนเอง ผู้เขียนได้พบกับข้าราชการตุลาการระดับสูงท่านหนึ่ง ท่านเคยไปเยือนศรีลังกาถึงสามครั้ง ท่านบอกว่าไปก็ครั้งก็ไม่เบื่อ เพราะชาวลังกามีพุทธธรรมเป็นธรรมเนียมชีวิต เพียบพร้อมด้วยภูมิรัฐภูมิธรรม มีชีวิตเรียบง่าย มีอรรถาภัยไมตรีที่ดี

📌 มีผู้นำศาสนาพุทธชาวศรีลังกา ซึ่งมีชื่อเสียงมากหลัง 25 พุทธศตวรรษ คือ ท่านอนาคาริกธรรมปาละ ท่านเป็นผู้มีบุญคุณต่อชาวพุทธ ท่านได้ก่อตั้งสมาคมมหาโพธิ์ ที่สารนาถเป็นแห่งแรก เดิมทีท่านจะสร้างที่พุทธคยาแต่ชาวฮินดูในขณะนั้นไม่ยอม จึงมาสร้างที่สารนาถ ซึ่งเป็นที่ที่พักระหว่างทาง เป็นที่ศึกษาพระพุทธศาสนา เป็นที่จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ปัจจุบันมีสมาคมมหาโพธิ์หลายแห่งในประเทศอินเดีย สมาคมมหาโพธิ์ที่กรุงนิวเดลีก็มีชื่อเสียงพอสมควร

📌 ประเทศศรีลังกา มีที่เที่ยวยอดนิยมสนใจมาก พระพุทธเจ้าเคยเสด็จมาศรีลังกาถึงสามครั้ง พุทธสถานที่สำคัญมีหลายแห่ง หากท่านใช้เวลาไม่เกิน 4 วัน สถานที่ที่จะไปเยือนมักจะเป็นเมืองหลวงเก่าทั้งสามแห่ง ออกเดินทางจากกรุงโคลัมโบผ่านเมืองเนคอมโพ ปุตตลัม ไปพัก

ค้ำคื่นที่อนุราชปุระ เช้าวันรุ่งขึ้นเยือนพุทธสถานในอนุราชปุระ ซึ่งมีมากมายหลายแห่ง ชมวัง ลอยฟ้า ลีลิริยา แล้วพักค้ำคื่นอีกหนึ่งคื่น วันรุ่งขึ้นเดินทางไปเยือนพุทธสถานที่เมืองโปโลนารูวะ แล้วเดินทางไปนัมัสการพระเจ้าวแก้ว ณ กรุงแคนดี้ และพักที่กรุงแคนดี้หนึ่งคื่น เช้าเดินทางไปกรุงโคลัมโบ เที่ยวกรุงโคลัมโบ และเยือนพุทธสถานที่สำคัญก่อนเดินทางกลับประเทศไทย ระหว่างเมืองต่างๆ ยังมีพุทธสถานที่สำคัญมากมาย

อนุราชปุระ เป็นเมืองหลวงเก่าของศรีลังกา เช่น วัดศรีมหาโพธิมหาวิหาร เป็นวัดที่ พระสังฆมิตตาเถรี พระราชธิดาของพระเจ้าอโศกมหาราช นำกิ่งโพธิ์มาจากพุทธคยา ประเทศ อินเดียมาถวายเจ้าเมืองอนุราชปุระ ปัจจุบันต้นพระศรีมหาโพธิ์ มีอายุกว่า 2,300 ปี โลหะ ปราสาท ในประเทศศรีลังกาเป็น แห่งที่สองของโลก แห่งแรกอยู่ที่กรุงสาวัตถี ประเทศอินเดีย และแห่งที่สามอยู่ที่วัดราชนาคดา กรุงเทพฯ พวกทมิฬเห็นว่า โลหะปราสาทของศรีลังกาในสมัย นั้น เป็นคลังสมองของนักปราชญ์ในพระพุทธศาสนา จึงเผาทำลาย ปัจจุบันเหลือเพียงซากจาก การทำลาย ทำให้เห็นว่าทุกสิ่งเป็นอนิจจัง สุวรรณมาลิกเจดีย์ สร้างประมาณ ปี พ.ศ. 422-466 เป็นเจดีย์ที่สมบูรณ์ที่สุดคล้ายกับเจดีย์วัดพระมหาธาตุนครศรีธรรมราช เพราะศรีลังกาเผยแผ่ พระพุทธศาสนาไปยังเมืองนครศรีธรรมราช เมืองอนุราชปุระเต็มไปด้วยศาสนสถานใน พระพุทธศาสนา มีสถูป คนศรีลังกาเรียกว่า สะตูปะ (Stupa) มีการสร้างจำลองมากมายไว้ขาย นักท่องเที่ยว มีขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ วัสดุที่ทำมีหลายชนิด ตัวสถูปส่วนใหญ่สร้างด้วยแก้ว ฐานและยอดเจดีย์สร้างด้วยทองเหลือง เงิน และทองคำ (มีขายบางร้าน) โบสถ์เกือบทุกแห่งมี หินแกะเป็นรูปพระจันทร์เสี้ยววางบนพื้นทางเดิน แกะสลักเป็นรูปต่างๆ เป็นปริศนาธรรมซึ่งเน้น ในเรื่องการพัฒนาจิต และลีลิริยาเป็นวังลอยฟ้าบนภูเขาเป็นหินก้อนใหญ่รูปคล้ายขนมปัง ปอนด์ ตั้งตระหง่าน โดดเดี่ยวท่ามกลางหมู่แมกไม้ ทางขึ้นชัน 90 องศา ปีนและเลียงขึ้นไป ผนังภูเขาแกะเป็นรอยบากไว้เป็นที่ยึด ขณะปีนขึ้นไปหวาดเสียวมิใช่เล่น บางคนมองจากด้านล่าง ก็ไม่กล้าปีนขึ้นไป ระหว่างทางที่ปีนขึ้นไปมีภาพเฟรสโก (Fresco) หมายถึงภาพวาดที่ลงสีขณะที่ ปูนยังเปียก วาดเป็นรูปนางอัปสรสวรรค์ เอวบางร่างน้อย เปลือยอก มีสร้อยสังวาลย์ประดับ ด้านบนภูเขาเป็นที่ค่อนข้างราบมีซากมณฑปของพระเจ้ากัสสะปะและพระราชินี มีสระธาริณี บางคนเรียกว่า เป็นสวรรค์ของคนบาป เพราะใช้เวลาสร้างนาน 7 ปี ไซ้เป็นเมืองหลวงเพียง 18 ปี ในระหว่างการก่อสร้างมีผู้คนเสียชีวิตมากมาย และยังเป็นเรื่องราวของลูกฆ่าพ่อเพื่อแย่งราช บัลลังก์ สำหรับผู้สูงอายุไม่ควรปีนขึ้นไปโดยเด็ดขาด สำหรับวัดต่างๆ เป็นที่น่าสังเกตว่า ทุก วัดในศรีลังกา กำหนดให้ศาสนิกชนถอดรองเท้า บางวัดถอดรองเท้าในระยะไกลจากศาสนสถาน มาก เหมือนกับประเทศเมียนมา

โปโลนารูวะ เป็นเมืองหลวงเก่า คนนิยมไปเยือนอุตตราราม การก่อสร้างมีศิลปะ สวยงามเป็นเอกลักษณ์ เป็นเนินเขาเตี้ยๆ ภูเขาหินแกรนิตลูกนี้ถูกแกะเป็นพระพุทธรูปภูมิตามขนาด ใหญ่ในปางต่างๆ เรียงติดต่อกัน ประกอบด้วย ปางสมาธิ ปางประทับยืน และปางไสยาสน์

ทอดองค์ยาวตามภูเขา และได้สวยงามมาก ที่นี่เจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลเขาห้ามนักท่องเที่ยวขึ้นหันทันหลังให้พระพุทธรูปเพื่อถ่ายรูป เพราะถือว่าไม่เคารพ ให้ขึ้นหันทันข้าง

แคนดี้ เป็นเมืองหลวงเก่า การเดินทางไปกรุงแคนดี้ เน้นเดินทางไปเพื่อนมัสการพระเขี้ยวแก้ว ที่วัดพระเขี้ยวแก้ว (Dalada Maligawa or Tooth Relic Temple) ประดิษฐานพระทันตธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเจ้าหญิงหมมาลาพระราชธิดาของพระเจ้าคูหะสิวะ กษัตริย์แห่งกิงคะ ในประเทศอินเดีย ได้ัญเชิญประดิษฐานในมวยพระเกศานำมาถวายพระเจ้าสิริเมฆวัตนะ การเข้าบูชาสักการะพระเขี้ยวแก้ว เหมือนกับวัดทั่วไปในศรีลังกา เขาจะนำดอกไม้ใส่ถาดไปวางไว้ที่แท่นสักการะ ชาวศรีลังกา เขาไม่เอาดอกไม้มัดเป็นช่อ ไม่มีแจกันสำหรับปัก บางดอกไม้มีกิ่งก้านเขาวางแผ่ลงในถาด แล้ววางถวายบนแท่นทั้งถาด

กิจกรรมของชาติ เขาฝากไว้กับพระพุทธศาสนาเป็นหลัก มีงานเฉลิมฉลองวิสาขบูชา ที่นี่เขานิยมส่ง ส.ค.ส. ในเทศกาลวันวิสาขบูชา และงานประจำปีที่สำคัญอีกงานหนึ่ง คือ เปราเฮร่า หรืองานแห่พระทันตธาตุ ทุกปีเมื่อถึงเทศกาลวิสาขบูชา พุทธศาสนิกชนจะสวดมนต์สรรเสริญพระพุทธคุณ ธรรมคุณ และสังฆคุณ มีการบันเทิงเป็นส่วนประกอบ บ้านเรือนประดับประดาด้วยประทีปโคมไฟสว่างไสวทั่วเกาะ งานเปราเฮร่า จัดใหญ่มาก เฉลิมฉลองประมาณเดือนสิงหาคม นานถึง 15 วัน มีชาวต่างประเทศจำนวนมากเดินทางมาร่วมงาน ขบวนแห่มีช้างที่ประดับประดาตกแต่งสวยงาม มีนักฟ้อนผิวคล้ำ ไม่สวมเสื้อประดับสร้อยสังวาลย์ห้อยระย้า ดัดสนับเพลา มีเสียงกระดิ่งดังตลอด ทำร้ายรำดูทะมัดทะแมง สองข้างทางมีคนถือโคมไฟจุดด้วยน้ำมันมะพร้าวเป็นระยะ ๆ เพราะประเทศนี้มีมะพร้าวทั่วทั้งเกาะ ขณะเครื่องบินลดระดับลงสู่สนามบินท่านจะเห็นต้นมะพร้าวมากมายมหาศาล และยังเป็นสินค้าส่งออกด้วย

ที่ศรีลังกา มีน้ำมะพร้าวขายทั่วประเทศโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว เขียนข้อความไว้ว่า King Coconut น่าจะเป็นน้ำมะพร้าวรสเลิศ แต่รสชาติสู้มะพร้าวน้ำหอมในบ้านเราไม่ได้ วิถีชีวิตของคนที่นี่เหมือนกับประเทศไทยเมื่อสี่สิบปีที่ผ่านมา เขายังขายหมากเป็นคำ และขายบุหรี่เป็นมวนซึ่งมีขายทั่วเมือง นอกจากนี้แล้วผลไม้ที่นี่เขามีก่อนข้างจำกัด เมื่อครั้งที่ผู้เขียนเดินทางไปประชุมที่กรุงโคลัมโบ เขาเสิร์ฟผลไม้หลังอาหารเหมือนกันทุกมื้อ ประกอบด้วยแตงโม สับปะรด กล้วย มะพร้าว ทั้ง ๆ ที่เป็นโรงแรมระดับหรู เมื่อถามเจ้าหน้าที่ได้ความว่า รัฐบาลห้ามนำผลไม้ต่างประเทศเข้ามาจำหน่าย ขณะที่ออกเดินทางไปเมืองอนูราชปุระพบว่า ตลาดบางแห่งมีโอคาไค ซึ่งเป็นผลไม้ท้องถิ่นวางขายด้วย อย่างไรก็ตามหากท่านเดินทางมาเยือนศรีลังกา ผู้เขียนขอยืนยันว่า ท่านจะประทับใจไม่น้อยกว่าสังเวชนียสถานในอินเดีย เพราะคนสิงหลมีจิตวิญญาณความเป็นพุทธศาสนิกชนมากกว่าคนอินเดีย และท่านยังได้ความรู้ที่หลากหลาย ได้ธรรมะที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและจิตวิญญาณด้วย